WARM WEST-VLAANDEREN

HART IN DE KIJKER

Xplo biedt gezinnen en kinderen houvast

Elke week richt onze krant de schijnwerpers op warme projecten voor kanszoekende kinderen en jongeren in onze provincie. Initiatieven die niet altijd de aandacht krijgen die ze verdienen. Deze week in de kijker: Xplo uit Roeselare.

WAT DOET XPLO?

Xplo is een naam die misschien nog niet vertrouwd in de oren klinkt, maar die wel al een lange werkingsgeschiedenis en dus jaren ervaring met zich meedraagt. Xplo is de naam voor de samenwerking tussen wat we vroeger kenden als De Korf uit Kortrijk (het vroegere Stella Maris), De Witte Berken uit Wervik en Onze Kinderen vzw uit Roeselare. Deze organisaties actief in de Bijzondere Jeugdzorg beslisten in 2023 de krachten te bundelen en zijn sindsdien actief op negen locaties in Midden- en Zuid-West-Vlaanderen.

> "Wij zoeken naar de beste oplossingen op maat van het kind en het gezin"

Xplo probeert ondersteuning te bieden aan kinderen, jongeren en hun gezin in een uitdagende opvoedingssituatie. Xplo stelt vast dat het ook voor ouders niet altijd evident is om te voldoen aan de veranderende verwachtingen in de maatschappij. En dus proberen ze niet alleen de kinderen en jongeren te helpen, maar ook houvast te geven aan de gezinnen.

Begeleiding aan huis is dan ook een rode draad doorheen alle begeleidingen die Xplo opzet. Medewerkers van Xplo gaan hierbij bij de gezinnen thuis in gesprek over hoe zij bepaalde opvoedingssituaties kunnen aanpakken. Zij zoeken naar de beste oplossingen op maat van het kind en het gezin. Xplo kent heel wat begeleidingsvormen: van verblijf in de voorziening, crisisopvang of dagbegeleiding tot het begeleiden naar zelfstandig wonen. Doordat de maatschappij constant verandert, probeert Xplo ook te innoveren in haar werkvormen. Zo ontstonden de afgelopen jaren veel nieuwe initiatieven: van een Act Lab (waar jongeren tijdens creatieve activiteiten kunnen aangeven wat er scheelt) over een contexthuis (waar ouders op wandelafstand van de voorziening enkele uren samen met hun kinderen kunnen doorbrengen) tot Zippo (de bijzondere huishond die vaak ingezet wordt om kinderen emotioneel te laten landen en tot rust te laten komen).

Of er was de Hobby ch(i)(e)que waarbij, met de hulp van Een Hart voor West-Vlaanderen, aan elk kind een duwtje in de rug gegeven werd om zich in te schrijven voor een bepaalde hobby en zo verder aansluiting te krijgen met de maatschappij.

WAT KAN JIJ DOEN VOOR XPLO?

Je kan Xplo op verschillende manieren helpen: door een project binnen het jaarthema van Xplo, een specifieke afdeling of gewoon de algemene werking van de organisatie financieel te ondersteunen. Of je kan hen ook materieel ondersteunen.

Info: www.xplo.be

Initiatieven van Xplo kwamen mee tot stand met de steun van Een Hart voor West-Vlaanderen, een organisatie van het Streekfonds West-Vlaanderen. www.streekfonds.be/hart

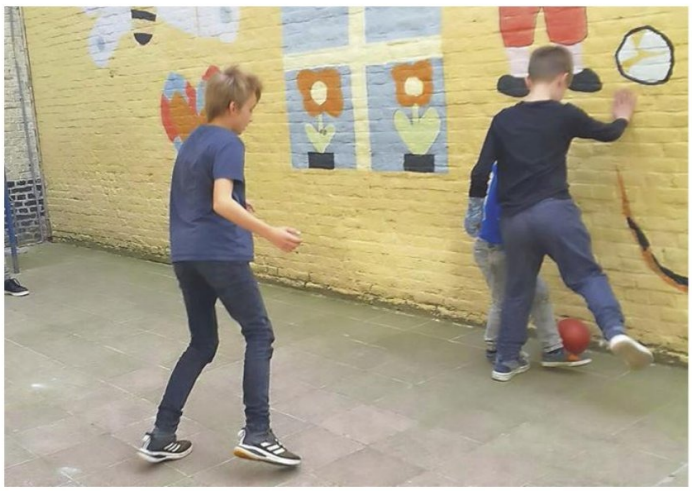

Xplo probeert ondersteuning te bieden aan kinderen, jongeren en hun gezin in een uitdagende opvoedingssituatie. (gf)

BOVEN DE WOLKEN IS GENOMINEERD VOOR

"Onze foto's hou

Wie wordt de opvolger van Mathias Sercu als West-Vlaams Ambassadeur? Dat komen we te weten op 24 november, maar die avond wordt ook een goed doel bekroond. KW gaat samen met de provincie, Radio 2 en Focus-WTV opnieuw op zoek naar de Ambassadeur voor Warm West-Vlaanderen. In aanloop naar deze verkiezing stellen we elke week een van de zes genomineerde organisaties voor. Deze week is dat vzw Boven De Wolken, die al tien jaar overleden sterrenkindjes fotografeert voor ouders die daar steun in vinden.

DOOR **NANCY BOERJAN** EN **ZANA BULTEEL**

Boven De Wolken, de vzw die professionele herinneringsfotografie aanbiedt aan ouders die afscheid moeten nemen van hun kind, bestaat tien jaar. Wat begon vanuit een diepe overtuiging dat elk kleine leven telt, groeide uit tot een organisatie die al meer dan 9.000 gezinnen – waaronder bijna 1.400 in West-Vlaanderen – mocht ondersteunen in hun meest kwetsbare momenten. In West-Vlaanderen staan 58 vrijwillige fotografen klaar om te helpen wanneer woorden tekortschieten.

De vzw werd opgericht door Anneleen Fransen die in Oostende woont en de Oost-Vlaamse Sharon Geirnaert, die zelf dochtertje Nina verloor. "Wij kunnen het verdriet niet wegnemen", zegt Anneleen. "Maar we kunnen wel helpen door herinneringen te bewaren en erkenning te geven. Dat we dit al tien jaar mogen doen, is een groot voorrecht."

> "Men zegt soms: jullie fotograferen de dood. Dat klopt niet, wij fotograferen de liefde"

TASTBAAR

Het zaadje voor Boven De Wolken werd geplant op de verloskamer. Anneleen werkte als vroedvrouw in het toenmalige Serruysziekenhuis in Oostende toen op 28 april 2015 een ongerust koppel zich aanmeldde. Het kindje van Anne-Sofie en Roel, Marilou, bleek overleden in de buik. "Hun droom stortte in duizend stukjes uiteen. Als zorgverlener probeer je te begeleiden, maar tegelijk voelde ik dat er iets ontbrak", vertelt Anneleen. Ze nam haar camera, toen fotografie nog een passie naast het werk was, en stelde voorzichtig voor om foto's te maken. Niet groots en niet gepland, maar gewoon om iets tastbaars na te laten.

"Toen ze naar huis gingen, gaf ik hen een usbstick mee met honderden foto's. Op de begrafenis werden enkele foto's vanop die usb getoond. Nadien nam de mama mij vast. Dat moment heeft mij nooit meer losgelaten. Het was toen dat ik besefte dat dit een verschil maakte."

Wat begon als een intuïtief gebaar, kreeg richting toen ze Sharon Geirnaert ontmoette, een fotografe uit Gent met dezelfde overtuiging. "We hadden meteen een klik. Twee weken later was Boven De Wolken al geboren."

De kracht van het werk van Boven De Wolken zit niet alleen in het beeld, maar vooral in het proces. "Ouders raken hun kindje dan toch aan. Dan beginnen ze te kijken, te voelen, te spreken. Uiteindelijk nemen ze hun kindje in hun armen. Dat zijn momenten die blijven", zegt Anneleen. "Dat is zo waardevol. Ouders nemen het moment met hun baby'tje mee voor de rest van hun leven."

LEZERS HELPEN LEZERS

Dries vraagt aandacht voor mensen met niet-aangeboren hersenletsel

Nog tot en met zondag organiseert de Hersenletsel Liga activiteiten om meer erkenning en begrip te vragen voor mensen met een niet-aangeboren hersenletsel (NAH) en hun naasten. Geen overbodige luxe, vindt ook Dries Vervaele (55). De Lichterveldenaar leeft ondertussen al meer dan vier jaar met een NAH, nadat hij tijdens een rugoperatie getroffen werd door een hersenbloeding. "Ik kon niets meer. Praten, schrijven, stappen, zelfs slikken… Ik heb alles opnieuw moeten leren. Ik heb meer dan twee weken op intensieve zorgen gelegen en ben bijna een jaar in revalidatie geweest." Maar daarna kwam het moeilijkste. "Ik werd ontslagen uit het ziekenhuis. En dan sta je daar, in je *blootje* op straat. Ik wist niet waar ik naartoe kon en hoe het met mij verder moest." Het is daarom dat Dries zijn verhaal wil doen. Omdat hij vindt dat mensen in zijn situatie onvoldoende gewezen worden op de bestaande ondersteuning. "Want die is er zeker", zegt hij. "Ik vind het vooral jammer dat het ziekenhuis mij niet op hun bestaan gewezen heeft. Ze zouden toch op z'n minst een folder kunnen meegeven?" (TV)

Dries liep tijdens een rugoperatie een hersenletsel op. (foto Kurt)

Lees het hele verhaal op KW.be/driesnah